

[Aksel Larsen.]

grund af andre landes subsidiepolitik, og fordi man diskriminerer dansk landbrugs-eksport. Her burde staten for længst have gjort noget mere, end den har gjort; den burde ikke uden modsigelse have fundet sig i f. eks. Frankrigs og Vesttysklands hyppige brud på de mange liberaliseringsvedtagelser i den såkaldte europæiske økonomiske samarbejdsorganisation.

Disse liberaliseringsaftaler overholdt Danmark til punkt og prikke, men når det passede Frankrig eller Vesttyskland, for at nævne disse eksempler, at bryde dem ved simpelt hen at lukke af for indførsel af visse landbrugsvarer fra Danmark eller forhøje toldsatser eller på anden måde diskriminere vor handel, ja, så gjorde de det, og jeg er ikke bekendt med, at Danmark har foretaget sig noget for i de rette internationale instanser at få draget de pågældende staters regeringer til ansvar, fordi de brød de aftaler, de højtideligt havde underskrevet.

Dernæst ligger det sådan, at Danmark naturligvis — jeg har talt om det meget tit, og jeg taler om det ved denne lejlighed igen — burde udnytte sin styrke som køber til at, skal vi sige påvirke andre lande til også at købe vore produkter og handle med os på nogenlunde lige vilkår. Det er muligt, at den første spæde begyndelse til en sådan aktiv handelspolitik er at finde i det lovforslag om toldlovsændringer, vi behandlede forleden, og i så tilfælde er det godt. Jeg vil ønske, at man vil gå videre ad den vej, og jeg vil håbe, og jeg benyttede lejligheden til at sige det på Nordisk Råds session i København, at regeringen vil søge samarbejde med de øvrige nordiske landes regeringer om en fælles udenrigshandelspolitik, en aktiv handelspolitik, hvor de nordiske lande udnytter deres uhyre styrke og indflydelse som købere — for man finder vist ikke i verden noget område med et sådant befolkningstal, som er en så stor køber — til at sikre vor eksport bedre vilkår.

Jeg anser dette for at være det væsentlige. Det burde for længst være i gang. Det bør naturligvis gøres på lang sigt. Det kan ikke bringe nogen øjeblikkelig afhjælpning af de øjeblikkelige vanskeligheder, der måtte være, men det er det, der er det væsentlige.

Derudover vil det være væsentligt, at dansk landbrug forbedres, rationaliseres, at dets produktion effektiviseres. Jeg tror ikke, at det, jeg vil kalde produktionsstrukturen i dansk landbrug, bør ændres. Jeg tror ikke, at dansk landbrug skal indstille sig på, for at sige det meget kortfattet, men forklarligt, at leve af kornavl. Jeg tror, det er dansk landbrugs opgave, dansk landbrugs nutid og dansk landbrugs fremtid at forædle landbrugsprodukter, men gøre det endnu mere effektivt, gøre det bedre, end man har gjort det hidtil.

Man kan komme og sige: ja men vi har vanskelighederne med smørret og flæsket og mange andre af de forædlede landbrugsprodukter. Det kniber med at finde afsætningsmarkeder, og dér, hvor der er afsætningsmarkeder, støder vi på andre landes subsidiepolitik. Vi skal f. eks. i England ikke konkurrere med de engelske landmænd, men med det engelske finansministerium. Jeg tror ikke, den tilstand varer evigt, men bortset fra det kunne det jo tænkes, at vi dels ved at føre den af mig omtalte aktive handelspolitik kunne ændre noget ved disse tilstande, og dels er der vel mulighed for at opsøge nye markeder. Her mener jeg i høj grad staten kommer ind i billedet, og der er mulighed for at forbedre det danske landbrugs produktion og produktivitet.

Jeg tror, man må se at komme bort fra den gammeldags opfattelse af, hvad en landmand er, at det er en bondesøn, som har lært landbrug dels på sin fars gård, dels på andre gårde og muligvis har været et halvt år på en højskole eller landbrugs-skole, og så kan han drive et selvstændigt landbrug eller være forpagter på et landbrug. Jeg tror, man må have en langt bedre uddannelse af landbrugerne, for det at fremstille forædlede landbrugsprodukter i dag er noget helt andet, end det var for 20, 30 eller 50 år siden. Det er ikke sådan, at en maskinarbejder efter at have gået som arbejdsmand på en maskinfabrik i et par år eller 4 og måske været en kort overgang på teknisk skole bliver anset for at være faglært maskinarbejder. Han skal stå 4 år i lære, og det samme skal en murer-svend, og denne skal også gennemgå en indgående teoretisk uddannelse og aflægge svendepøve og bevise, at han duer til at bygge et hus.